

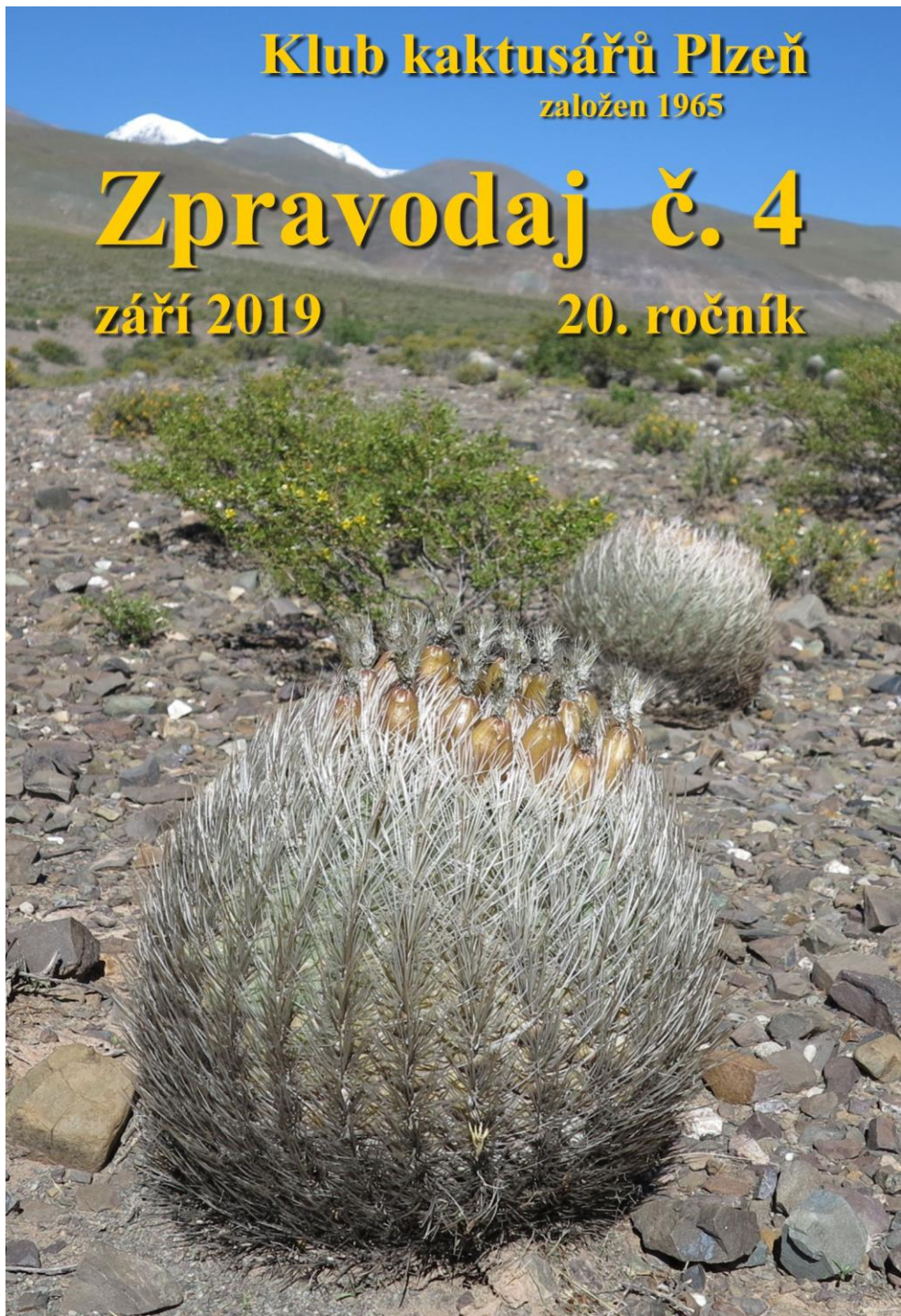
Klub kaktusářů Plzeň

založen 1965

Zpravodaj č. 4

září 2019

20. ročník

Vážení přátelé,

prázdniny jsou za námi a letošní kaktusářská sezóna se blíží ke konci. Je právě tak nejvyšší čas některé rostliny naposledy zalít a pomalu je připravit k zazimování. Je třeba posbírat semínka, odstranit zbytky květů a zkontrolovat, zda nám loňské prostory na zimu ještě vůbec stačí. Taky s tím každý rok bojujete? No možná vám bude nakonec pár rostlin přebývat. V tom případě budeme moc rádi, pokud se rozhodnete některý měsíc uspořádat na členské schůzi tradiční tombolu. Stačí, když dáte předem vědět některému z členů výboru osobně nebo napíšete (vybor@kkplzen.eu).

výbor Klubu kaktusářů Plzeň

1/ Program členských schůzí

měsíc	přednáška	tombola	nedělní návštěva
září 2019	P. Peregrin & J. Čáp - Ochrana rostlin	klubová	Kolokvium
říjen 2019	V. Zavadil – Po stopách Neobesejí		K. Sladký
listopad 2019	T. Procházka – Malé Karoo		
prosinec 2019	O. Pokorný – Japonští kaktusáři		není

2/ Oznámení pro členy KK Plzeň

V červnu požádal Henryk Sikora o uvolnění z funkce člena výboru a z pozice správce klubového webu. Přejeme mu hodně zdaru v jeho nové roli administrátora Internetových novin.

3/ Nedělní návštěvy

V **září** se nedělní návštěva nekoná z důvodu Kolokvia. V rámci odpoledního sobotního programu symposia můžete navštívit kteroukoliv z otevřených sbírek. Seznam otevřených sbírek bude k dispozici v týdnu před akcí na našich klubových stránkách nebo přímo v sále při konání Kolokvia.

V **říjnu** v neděli po členské schůzi dne 13. 10. od 10h plánujeme navštívit sbírku Karla Sladkého v Kostelci u Stříbra (Kostelec 8, přímo u hlavní silnice). Karel má velice pestrou sbírku tvrdě pěstovaných rostlin. Touto dobou budou zajisté krásně vytrněné. U Karla jsme ještě nikdy nebyli, tak si návštěvu nenechte ujít. Menší komplikací je, že je třeba dojet na místo cca 30km z Plzně (po dálnici jsme tam do půl hodiny). Doporučujeme tedy členům domluvit se na společném přesunu.

4/ Plzeňské kaktusářské kolokvium 2019

Je to neuvěřitelné, ale letos je před námi již 20. ročník Kolokvia. Když před 20 lety přišel Petr Česal s nápadem uspořádat v Plzni symposium, nebyli jsme si vůbec jisti, zda se tato akce ujme ani jak takovou událost vůbec pojmut a zorganizovat. A první ročník nám mnoho optimismu nepřidal, neboť přijelo jen několik málo návštěvníků. Ale jak už to tak bývá, každá nová akce potřebuje svůj čas a po organizátorech vyžaduje vynaložit odpovídající úsilí a vytrvat. Nebylo to snadné, některé roky jsme si kladli otázku, zda vůbec pokračovat či nikoliv. Vždy ale nakonec převládla vůle jít dál a pokusit se s nějakou obměnou vyvolat mezi kaktusářskou veřejností zájem o tuto akci, aby se zařadila v republice mezi ty úspěšné, tedy oblíbené a hojně navštěvované.

A tak jsme původně třídní akci založenou na „Chrudimském modelu“ nejprve zkrátili na pátek a sobotu, neboť málokdo byl ochoten obětovat celý víkend, vyhověli jsme četným požadavkům a vyhradili prostor pro návštěvy sbírek tak, abychom nenarušovali průběh hlavního programu. V neposlední řadě jsme přešli od cestovatelských přednášek na současný diskuzní model zaměřený

na problematiku pěstování a tím se vrátili k původní podstatě a významu názvu našeho sympozia. „Kolokvium“ (viz wikipedie: shromáždění odborníků k určité otázce, problematice nebo též společná rozmluva na dané téma).

Pevně věříme, že si většina z vás, členů KK Plzeň, nenechá tuto jedinečnou příležitost ujít a přijдете v hojném počtu a to jak v sobotu na hlavní program, tak v pátek na neformální setkání. Jste všichni srdečně zváni.

5/ Zájezd Klubu kaktusářů Plzeň 2019

Letošního zájezdu se opět bravurně ujal Pepa Homolka a to i přesto, že absolvoval na začátku roku výměnu kyčelního kloubu a nebylo tedy vůbec jisté, zda na zájezd bude moci jet. Ale možná měl o to větší motivaci se brzy uzdravit. Tentokrát jsme se vydali na Jihlavsko. Po většinou se jednalo o menší sbírky, ale o pestřejší. Navštívili jsme sbírky př. Jandy, př. Návratila, př. Škorpíka, př. Tisa, př. Kubáta, př. Syrovátky, př. Štorka a př. Fouse. Přijemným zpestřením pak byla na zpáteční cestě návštěva výstavy v Táboře. Zde jsme zavzpomínali na to, jak jsme se kdysi inspirovali jejich výstavním foliákem a následně si jej pořídili i u nás.

Zhodnocení výstavy Klubu kaktusářů Plzeň 2019

Letošní výstava se konala od soboty 8. června do středy 12. června na tradičním místě v Křížkových sadech „U Zvonu“. Letos bylo vystaveno celkem 28 expozic. Některým tradičním vystavovatelům nedovolily pracovní povinnosti vystavovat, na druhou stranu jiní vystavovali poprvé, za což jsme moc rádi a pevně věříme, že nových vystavujících bude i nadále přibývat. I malé kolekce jsou vítané a činí výstavu pestrou a pro návštěvníky tím zajímavou.

Velkým zpestřením celé výstavy pak byla akce pro děti „Namaluj kaktus, dostaneš kaktus“, kterou jsme mohli uspořádat díky významné podpoře Plzeňského kraje. Velký dík patří všem, kteří dětem věnovali kaktusy nebo jiné sukulenty a s akcí pro děti pomohli, zejména pak Josefu Machalíčkovi, který s dětmi obětavě odsloužil všechny denní služby (celkem 10!).

Letos vystavovali: Václav Adámek, Alena Berková, Jana Černá, Milan Douďera, Stanislav Faměra, Miloslav Hájek ml., Jan Jiška, Jiří Konstantinovič, Arnošt Křenek, Milan Kůrka, Petr Kuták, Luboš & Marika Looseovi, Josef Machalíček, Radmila Matulová & Jirka Maule, Jiří Merhaut, Oldřich Mudra, Jiří Musil, Miroslav Němeček, Štěpán Němeček, Tomáš Němeček, Jaroslav Pelér, Václav Procházka, Václav Rous, Henryk Sikora, Jiří Sokol, Vladimír Steiner, Jan Vaněček, Jiří Vinař.

Výstavy se aktivně zúčastnilo 57 členů klubu. Všem jménem výboru děkujeme. Expozice letos očeňovali Břetislav Benda a Josef Homolka.

Jirka Musil

Alberti 2019

Na letošní výstavě kaktusů mi připadl čestný úkol hodnotitele expozic jednotlivých vystavovatelů. Nebyl jsem na to našťástí sám. Měl jsem fundovaného pomocníka - Pepu Homolku.

Každý vystavovatel dává do expozice na výstavě svoje „nej“. Nejkrásnější, nejvzácnější, největší a těch nej by se dala vyjmenovat celá řada. To hodnotitelům značně „ulehčuje“ situaci, protože ocenění by si zasloužila skutečně každá expozice. Alberti jsou ale jen tři. K hodnocení se může přistoupit například kaktusářsky ortodoxně fundamentalisticky a automaticky vyřadit vše, co jen zdaleka zavání jinými sukulenty. Ale i mezi těmito rostlinami se najdou skutečné skvosty.

Jak tedy hodnotit? Kromě samotných rostlin je třeba ohodnotit uspořádání expozice, celkovou koncepci a dobré načasování (kvetení).

Pohled do prodejní části výstavního stanu (foto P. Kuták)

Pohled na děti malující v novém stanu (foto J. Musil)

I když byl Pepa po prodělané operaci méně pohyblivý, mnohokrát jsme prošli celou výstavu a konečný verdikt zněl: Alberty pro rok 2019 obdrželi Václav a Helena Rousovi, Jiří Vinař, Petr Kuták.

Na závěr mi nezbyvá, než Pepovi Homolkovi, jako příštímu hodnotiteli, popřát stejně zdatného pomocníka, jakým byl on mně.

Sláva Benda

Namaluj kaktus – dostaneš kaktus

Také v letošním roce jsme se v rámci výstavy ve dnech 8. – 12. června 2019 věnovali dětem. Tentokrát již v novém stanu, pořízeném pomocí dotace Plzeňského kraje, který byl vyhrazen pouze této činnosti. Děti zde malovaly kaktusy a sukulenty. Spolu s rodiči se mohly inspirovat při prohlídce expozic ve velkém výstavním stanu. Motivací jim byly pěkné odměny v podobě malých exemplářů kaktusů, které pak děti velmi pečlivě z nabízených vybíraly.

Největší účast malujících dětí byla v sobotu, kdy jsme od dětí a mládeže ve věkovém rozmezí od dvou do osmnácti let získali 135 výkresů. Za celou dobu trvání to bylo 345 malujících. Nejvíce zastoupenou skupinou byly děti mezi 6. až 12. rokem věku.

Při malování se bylo možné od dětí i rodičů dozvědět o tom, jak děti o obdržené dárky – kaktusy z loňského ročníku malování pečovaly, kam je doma umístily a také jak chtěly znovu jít na výstavu a znovu malovat. Čtyřletá holčička u malování opakovala, že už malovala. A kdy že to bylo? „No dávno, dávno.“ Maminka pak vysvětlila, že se holčička o loňský kaktus hodně starala, a když letos maminka zjistila, že je opět výstava, holčička trvala na tom, že musí jít znovu namalovat kaktus, aby k tomu svému měla ještě kamaráda.

Snad je možné doufat, že i taková malá pozornost získá u dětí zájem o přírodu. Velký dík patří členům spolku, kteří věnovali kaktusy, jako odměnu dětem a také organizátorům malování, zejména Lauře Cubrové (která pomohla mnohým dětem překonat ostych a zapojit se do malování), Aleně Berkové a dalším, kteří se dětem věnovali.

Josef Machalíček

Top kytká (k fotografii na zadní straně tohoto Zpravodaje)

Gymnocalycium spegazzinii var. unguispinum

Rostlinu, kterou dnes představuji, mám ve své sbírce více než 30 let. Přivezl jsem si ji jako malý semenáček z klubového zájezdu do Východních Čech. Tenkrát jsme s Petrem Česalem v jedné sbírce v Hořicích ve velkém výsevu *Gymnocalycium spegazzinii* objevili dvě atypické rostliny s nápadně krátkými trny. S dovolením majitele jsme si je vydlouбили a každý si vzal jednu. Kytičky rostly do krásy a nádherně vytrňovaly tlustými krátkými kuželíky. Když začaly kvést, domluvili jsme se s Petrem, že si obě rostliny vezmu k sobě, abych je mohl sprašovat a získávat semena. Dařilo se to znamenitě a semena dobře klíčila. Polovinu získaných semen jsem přenechával Petrovi. Potomstvo bylo na 100% krátkotrnné.

O Unguispina byl velký zájem a dobře se prodávaly na burze v Plzni i v Chrudimi. Jednu podobnou rostlinu jsem získal od Míly Hájka, bohužel kvete v jinou dobu. Mám již květuschné potomstvo z původních kytek, tak je zpětně sprašuji s rodiči, ale klíčivost semen je výrazně menší.

Další Unguispina jsem viděl ve sbírce Rudy Slaby v Tálíně. Neznám přesně jejich původ, myslím, že Ruda říkal, že je kdysi objevil v přírodě. *Gymnocalycium spegazzinii* var. *unguispinum* se pěstuje dobře a roste bez problémů, jako ostatní gymna, snad jen trochu pomaleji. Opakovaně kvete od června do září, krémově bílými květy s krátkou trubkou. Semena jsou velmi malá.

Petr Kuták

Klub kaktusářů Plzeň, z.s.

pořádá

již 20. ročník symposia o kaktusech

Plzeňské kaktusářské kolokvium

které se uskuteční v sobotu 14. září 2019

v kulturním domě JAS, Jablonského 39, Plzeň

Pátek 13. 9. od 18 hod se koná „Setkání přátel plzeňského fóra“

neformální setkání ve sbírce Jiřího Musila v Plzni, ul. Žižkova 45

Sudové pivo Prazdroj 12° věnuje KK Plzeň – půllitr s sebou

Prohlídka sbírky, diskuze nad kaktusy, promítání obrázků a filmů s kaktusářskou tematikou

Od 20:00 – degustace regionálních piv dovezených účastníky z různých koutů republiky

Ve 21:00 – **Na skok do Uruguaye** – Karel Sladký, krátká přednáška v zábavném stylu

Pro nenáročnou možnost přespání v místě konání ve spacáku

Sobota 14. 9. od 9:00 Kolokvium „Choroby, škůdci - ochrana a prevence“

9:00 – 10:30 Burza rostlin a pěstitelských potřeb

10:45 – 13:00

Sviluška v akci, Rozhovory

Luboš Kanca – velmi krátké filmy

Škůdci (sviluška & červci)

Pavel Peregrin - krátká přednáška, přípravky, použití & diskuze

Supresivní a jiné substráty & lignohumát

Zástupce firmy Forestina – krátká prezentace & diskuze

Ošetření výsevu proti chorobám

Jiří Musil – krátká přednáška & diskuze

Choroby

Jan Čáp – krátká přednáška, ukázka & diskuze

Ochrana při aplikaci chemických prostředků

Pavel Peregrin – krátká přednáška, ukázka & diskuze

Stimulátory a hnojiva

p. Vondruš – krátká přednáška & diskuze

Co v návodech nenajdete

Milan Douděra - krátká přednáška & diskuze

13:00 oběd v místní restauraci (nutné objednat do 10h u služby u vstupu)

změna programu vyhrazena

Od 13:00 – Návštěvy v plzeňských sbírkách (viz. <http://kkplzen.eu/index.php/nase-sbirky>)

Návštěvu sbírky je nutné v konkrétní osoby domluvit buď předem nebo nejpozději během dopolední burzy. Bez ohlášení nebude garantována přítomnost majitele ve sbírce.

Vstupné: 50,- Kč, cena za prodejní stůl: 100,- Kč (prodávající neplatí vstupné)

Ostatní informace: www.kkplzen.eu , případné dotazy vybor@kkplzen.eu

Využití kyseliny sírové pro zlepšení klíčivosti semen *Pyrrhocactus umadeave*

(k fotografii na titulní straně tohoto Zpravodaje, foto P. Kuták)

Přítel mne požádal, zda bych byl ochoten ošetřit kyselinou sírovou importovaná semena *Pyrrhocactus umadeave* (Esquina Negra, QDA Del Toro, Salta, Argentina, 3217 m, z února 2014). Dle literatury se jedná o obtížně pěstitelný kaktus a semena klíčí „s extrémními obtížemi a nízkou mírou úspěšnosti.“ A ani po vyklíčení není vyhráno, semenáčky každým rokem odcházejí.

Snímek č. 1 - Esquina Negra, QDA Del Toro, Salta, Argentina (foto P. Kuták)

Poskytnul mi 200 semen *Pyrrhocactusu umadeave* pro ověření klíčivosti kyselinou sírovou. Vzhledem k množství semen jsem se rozhodl ověřit ošetření jak koncentrovanou kyselinou sírovou, tak akumulátorovou kyselinou sírovou následujícím způsobem, zvolil jsem 4 varianty, kde vždy bylo použito 30 semen:

1. koncentrovaná kyselina sírová (96 %) s dobou ošetření 15 minut
2. koncentrovaná kyselina sírová (96 %) s dobou ošetření 30 minut
3. akumulátorová kyselina sírová (38 %) s dobou ošetření 30 minut
4. akumulátorová kyselina sírová (38 %) s dobou ošetření 45 minut

Výsev ošetřených semen jsem provedl 18. 3. 2019 do čistého zeolitu bez jakékoliv úpravy o zmitosti 1 - 2,5 mm (z firmy Techneco - Bazénová chemie, 20 kg/199 Kč). Před vlastním výsevem jsem zeolit nasýtil živným roztokem Krystalonu Start s Previcurem v destilované vodě. Mám tříletou zkušenost s tímto způsobem výsevů, prakticky bez výskytu plísní a řas.

Snímek č. 2 – výsev po 3 měsících před pikýrováním (foto P. Jakobe)

Již z vizuálního pohledu je zřejmé, že nejhorší účinek mělo ošetření koncentrovanou kyselinou sírovou po dobu 30 minut, kdežto akumulátorová kyselina sírová vykázala příznivější účinek. Při přepikýrování semenáčků (10. června 2019) byl výsledek následující:

1. Při použití koncentrované kyseliny sírové (96 %) s dobou ošetření 15 minut:
 - 1 ks velký semenáček – otrněný
 - 7 ks středně velkých semenáčků – několik trnů
 - 5 ks malých semenáčků – prakticky bez trnů
2. Při použití koncentrované kyseliny sírové (96 %) s dobou ošetření 30 minut:
 - 1 ks středně velký semenáček – několik trnů
 - 5 ks malých semenáčků – prakticky bez trnů
3. Při použití akumulátorové kyseliny sírové (38 %) s dobou ošetření 30 minut:
 - 1 ks velký semenáček – otrněný
 - 7 ks středně velkých semenáčků – několik trnů
 - 5 ks malých semenáčků – prakticky bez trnů
4. Při použití akumulátorové kyseliny sírové (38 %) s dobou ošetření 45 minut:
 - 4 ks velké semenáčky – otrněné
 - 4 ks středně velké semenáčky – několik trnů

Z hodnocení vyplývá, že nejlepší účinek v tomto výsevu měla varianta č. 3 při použití akumulátorové kyseliny sírové (38 %) s dobou ošetření 30 minut a obráceně – nejhorší výsledek klíčivosti měla varianta č. 2 při použití koncentrované kyseliny sírové (96 %) s dobou ošetření

30 minut. Přibližná klíčivost se zvýšila na přibližně na 40 %. Dělení semenáčků na tři kategorie mělo praktický dopad, protože „malé semenáčky“ po přepikýrování měly při dalším pěstování největší ztráty.

Po třech měsících byly semenáčky přepikýrovány do substrátu ze směsi lávy, pemzy, zeolitu a písku a byly dále pěstovány ve skleníku (snímek č. 3).

Snímek č. 3 – semenáčky po dvou měsících od přepikýrování (foto P. Jakobe)

Zbytek semen byl vyset o měsíci později (15. dubna 2019), měl jsem v úmyslu vybrat nejlepší variantu s kyselinou sírovou, ale v té době nebyl výraznější rozdíl, a tak jsem zbývajících 50 semen ošetřil koncentrovanou kyselinou sírovou (96%ní) po dobu 15 minut a 10 semen nechal jako kontrolu bez ošetření.

Ze snímku č. 4 je zřejmé, že bez ošetření nevyklíčilo ani jedno semeno, zatímco klíčivost po ošetření koncentrovanou kyselinou sírovou (96%ní) bylo velmi úspěšné.

I když výsev byl o měsíc pozdější, pikýrování proběhlo ve stejný termín (11. června 2019) jako předchozí výsev a i tyto semenáčky se mají rovněž k světu.

Závěr: Nemyslím si, že ošetření kyselinou sírovou může být bráno jako univerzální metoda, ale určitě to stojí za vyzkoušení u neklíčivých semen. Během „máchání semen“ v kyselině sírové se zbarvovala do hněda, zřejmě se částečně rozpouštělo osemení a ulehčilo se vlastní klíčení semene, při nižší energii klíčivosti by to mohlo být významné.

Snímek č. 4 – druhý výsev před pikýrováním, vlevo semena bez ošetření (foto P. Jakobe)

UPOZORNĚNÍ!!! kyselina sírová je silnou žíravinou, se kterou je nutné zacházet s nejvyšší opatrností. Je vhodné použít gumové rukavice (silně leptá kůži) a brýle (při zasažení očí hrozí oslepnutí), při potřísnění je nutné okamžitě opláchnout tekoucí vodou!!!

Poznámka (ke snímku č. 2): Na semenáčcích se objevují hnědé skvrnky, které by mohly mít více důvodů, např. poškození kyselinou sírovou, ale na snímku č. 4 jsou semenáčky rovněž ošetřeny kyselinou a podobné hnědé skvrnky nemají. Dalším možným důvodem by mohlo být napadení houbovou chorobou, ale většinou tomu semenáčky odrostly, takže zbývá nějaká fyziologická příčina.

Petr Jakobe

Střípky ze skleníku

Jak jsem ve skleníku svařoval

Každý skleník, je po čase malý. To všichni víme a musíme si nějak pomoci. Také já jsem před delší dobou jeden prostorový problém řešil. A to právě ve skleníku. Rozhodl jsem se navařit na stávající nosnou konstrukci konzole, které měly sloužit k instalaci polic. Jak mnozí víte, při svařování odletují od obloukového plamene žhavé jiskry, ba co dím dokonce i okuje. Měl jsem obavu, aby tyto nezanechaly nějaké stopy na rostlinách, nad kterými jsem tuto činnost hodlal provádět. Rostliny jsem samozřejmě ze skleníku stěhovat nechtěl. Abych je ochránil, přikryl jsem je silnými kartony, kterých jsem měl dostatek a tak se pěkně přes sebe překrývaly.

Práce mi šla od ruky, a když jsem, stojíc na žebří, přivařoval poslední konzoly, ucítil jsem odspodu nějaké větší teplo. Bodejť ne, plameny šlehalo ze spáry mezi kartony, které spíš jen doutnaly a začínaly zvolna hořet. Přesto plamen šlehal téměř až k polykarbonátové střeše. Hlavou mi blesklo upozornění dodavatele této krytiny: „Cihlou vám to nikdo neprorazí... jen si dejte pozor na oheň.“ Strhl jsem kartony do uličky a v tu chvíli jsem uviděl co to tak hoří. Tři sloupky, cca půl metry výšky, *Cephalocereus senilis* měly bělostné chlupy v jednom ohni. Hořelo to jako benzín. Prudkým plamenem. Než jsem stačil na ně chrstnout kýbl vody, došlo k naprosté depilaci. Polykarbonát našťestí újmy neutrpěl. Jak vidno, stačila žhavá kulička, která spárou mezi kartony propadla právě na zmíněný *Cephalocereus senilis* ... a bylo. No, nafačkoval bych si.

Samozřejmě jsem se na výborovce pochlubil kamarádům k jejich obveselení, ale snad i jistému varování. A byl jsem nesmírně potěšen, když mi Milan Kůrka na příští výborovku přinesl mladou rostlinu zmíněného druhu. Beze slova ji přede mne položil. Dneska už má opět dobře půl metru a považuju si jí ještě víc, než těch spálených. Co jsou všechny kytky, proti projevům nezištného přátelství.

Jirka Vinař

Paměti píše Václav Pittř

(k fotografii na zadní straně tohoto Zpravodaje, foto J. Jiřka)

Moje první *Pelecyphora aselliformis* od V. Korandy

Po roce 1969 jsem nebyl schopen získat odnož nebo rostlinku *Pelecyphora aselliformis*, po které jsem toužil tak, až jsem s tím byl protivný. Všude kam jsem se jen dostal, tak jsem ji sháněl, až jsem s i vykoledoval přezdívkou Pelecyporka. To mi vůbec nezabránilo ještě s větším úsilím tyto rostliny shánět.

Jednou mi Vašík Koranda při jedné z vycházek (na voj. cvičení) nabídl, abych se s ním zašel podívat k němu na kytičky, abych viděl, jak to on pěstuje. To jsem samozřejmě okamžitě přijal a tak jsme šli. Vašík pěstoval rostliny v předokenním skleníku a vyznačoval se tím, že každá rostlinka, která se u něj nachází, musí splňovat normu na 100 a více procent. V žádném případě nesnesl to, když se rostlinky - což běžně dělají, nakláníjí za sluníčkem, tak takovéto nekompromisně vyřazoval. Prostě je buď" daroval nebo je vyměnil, ale každopádně je tam nesnesl.

No a já jsem se tam objevil v pravý čas na pravém místě. Pravě chtěl likvidovat rostlinu *Pelecyphora aselliformis*, protože byla nakloněná a nešlo ji napravit. Vašík se mi nesměle zeptal, zda bych ji nechtěl. Já byl jako by do mě uhořel blesk přímo do srdce. Moje toužebná rostlinka se najednou přede mnou objeví a tak snadno je možno ji získat. Samozřejmě jsem o ni projevil zájem, a když už jsem ji držel v ruce, abych měl jistotu, že si to Vašík nerozmyslí, tak jsem se mu světil, jak dlouho po ní toužím a že ji léta nemohu sehnat a jakou mi udělal radost tímto darem. I Vašík byl vcelku rád, že s i udělal ve skleníku místo na novou, ještě neokoukanou rostlinu. Já jsem si tuto přehádnou rostlinku jako relikvii nesl domů a ještě ten den do skleníku, kde rostla řadu let a krásně kvetla.

Václav Pittř

Tento zpravodaj vydává pro své členy Klub kaktusářů Plzeň, z. s., Žižkova 1663/45, 30100 Plzeň, IČ: 01798472, bankovní spojení: 2701159336/2010, klubové internetové stránky: kkplzen.eu, náklad: 120 výtisků. Veškeré náměty, podněty, připomínky můžete sdělit každému členu výboru, e-mail: vybor@kkplzen.eu, články a fotografie zasílejte na e-mail: Laabus@seznam.cz
Zpravodaj č. 5/2019 vyjde 14. listopadu 2019

Bezplatně

Pelecyphora aselliformis, Moctezuma, SLP, Mexiko

Gymnocalycium spegazzinii var. *unguispinum*